

er nøje afhængigt af efterspørgslen på arbejdsmarkedet både med hensyn til indhold og omfang.

Arbejdsmarkedsuddannelsernes struktur bygger på det hovedprincip, at parterne i brancheudvalg og faglige efteruddannelsesudvalg for så vidt angår kursernes indhold opfanger og stiller forslag til imødekommelse af de mere generelle behov på hele arbejdsmarkedet, mens sammensætningen af kursusudbuddet ved den enkelte specialarbejderskole i vidt omfang planlægges og styres af skolen i samarbejde med brancheudvalgene og de lokale arbejdsmarkedsmyndigheder, således at det afspejler lokalområdets behov. Tilsvarende gælder for efteruddannelsesområdet, hvor de faglige efteruddannelsesudvalg tilrettelægger udbuddet i samarbejde med den enkelte tekniske skole m.m.

Inden for undervisningsministeriets system vil det efter forslaget blive den enkelte skole, der i samarbejde med det lokale erhvervsliv skal søge at tilgodese lokalområdets/en virksomheds specifikke behov. (Vedrørende behovet for inddragelse af de lokale arbejdsmarkedsmyndigheder se nærmere nedenfor).

For så vidt angår finansieringen er det for arbejdsmarkedsuddannelsernes vedkommende udgangspunktet, at det offentlige har ansvaret for at tilvejebringe de fornødne midler, idet der som altovervejende hovedregel er tale om mere generel efteruddannelse for grupper på arbejdsmarkedet med en forholdsvis ringe indtjening og stor arbejdsløshedsrisiko, for hvem arbejdsgiverne ikke finansierer efteruddannelse. Samtidig må finansieringen af arbejdsmarkedsuddannelserne ses på baggrund af synspunkter, der svarer til dem, der er kommet til udtryk i folketingets beslutning af 30. maj 1984 om et 10 punkts program for voksenundervisning og folkeoplysning, jfr. punkt 5, hvorefter den undervisningsvirksomhed, som etableres for voksne, der kun har fået en beskedent andel i samfundets omfattende uddannelsesstilbud, prioriteres ved tildelingen af offentlige tilskud.

Undervisningsministeriets forslag følger denne linje op, idet der – i hvert fald på længere sigt – forudsættes en betydelig grad af medfinansiering fra erhvervslivets side, og deltagerstøtten for de virksomhedstilmeldte forudsættes at skulle bortfalde. Endvidere vil der ikke kunne ydes driftstilskud eller per-

sonstøtte til kurser for persongrupper, der har gennemgået en lang videregående uddannelse.

Man kan således, når de to uddannelsessystemer ses i sammenhæng, tale om en glidende skala med hensyn til graden af offentlig finansiering, hvor der ydes fuldt offentligt tilskud til persongrupper, der alene har gennemgået en ungdomsuddannelse i det ordinære uddannelsessystem, delvis offentligt tilskud til grupper med korte eller mellem-lange videregående uddannelser, mens efter- og videreuddannelse for grupper med en lang videregående uddannelse som hidtil vil være fuldt ud privatfinansieret.

Det er arbejdsministeriets opfattelse, at undervisningsministeriets lovudkast med dets meget brede formuleringer og bemyndigelser ikke i tilstrækkelig grad hverken i lovtekst eller i bemærkninger indeholder en beskrivelse af de ovenfor nævnte forskelle, og at den nødvendige afgrænsning såvel til andre efter- og videreuddannelsessystemer som til arbejdsmarkedsuddannelserne mangler. Der er således med den nuværende udformning af lovtekst og bemærkninger er åbenbar risiko for overlappinger og dermed for en uhenigtsmæssig ressourceanvendelse.

Det bør klart fremgå, at loven udgør et supplement til øvrige efter- og videreuddannelsesstilbud, og arbejdsministeriet vil finde det hensigtsmæssigt, at der i selve lovteksten, f.eks. som et nyt stk. 3 i § 1, indsættes en bestemmelse om, at der ikke med hjemmel i loven kan udvikles eller iværksættes efter- og videreuddannelsesaktiviteter, som kan udvikles eller iværksættes i henhold til anden lovgivning.

Alternativt bør dette præciseres i bemærkningerne, idet man skal anføre, at udkastets beskrivelse af arbejdsmarkedsuddannelsernes målgruppe, f.eks. i bemærkningerne s. 6, som ufaglærte og faglærte ikke er dækkende, samtidig med at beskrivelsen af målgruppen for undervisningsministeriets tilskudskurser, nemlig som ikke-akademiske funktionærer, teknikere o.lign., i et vist omfang også dækker arbejdsmarkedsuddannelsernes målgruppe. Her tænkes navnlig på funktionærer inden for HK-området og på de juniorteknikere, for hvem der allerede i et vist omfang gennemføres efteruddannelse under efteruddannelsesordningen for faglærte, og for hvem der i henhold til arbejdsministeriets